

16.4.2026

RO/ Tuomo Rusila ja Mikko Soikkeli

Puolustusvaliokunta

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle ehdotuksista CSA2-asetukseksi ja NIS2-muutosdirektiiviksi

Puolustusvaliokunta on pyytänyt puolustusministeriön kirjallista asiantuntijalausuntoa valtioneuvoston kirjelmästä eduskunnalle ehdotuksista Euroopan parlamentin ja neuvoston kyberturvallisuusasetukseksi (CSA2) ja NIS2-muutosdirektiiviksi sen käsittelyä varten. Tässä lausunnossa käsitellään CSA2-asetusta ja NIS2-muutosdirektiiviä maanpuolustuksen ja kyberpuolustuksen näkökulmasta. Lausunto on aikaisemmin toimitettu Suurelle valiokunnalle.

Kyberturvallisuuden ja -resilienssin kehittäminen sekä ICT-toimitusketjujen turvallisuuden vahvistaminen ovat toimia, jotka sisämarkkinoiden häiriöttömän toiminnan, yhteiskuntien vakauden ja teknologisen suvereniteetin edistämisen lisäksi tukevat myös laajemmin maanpuolustusta sekä luovat pohjaa kyberpuolustuksen kehittämiseksi.

NIS2- sääntelyn yksinkertaistaminen on kannatettavaa kuten myös sen yhdenmukaistaminen CSA2-asetuksen kanssa. Esiitettyjen muutosten osalta on kuitenkin huomioitava esimerkiksi laajennetun tiedonvaihdon tai komissiolle esitetyn toimivallan muutoksien mahdolliset seurannaisvaikutukset kansalliseen turvallisuuteen ja maanpuolustukseen ja varmistaa näiden osalta riittävä kansallinen liikkumavara eri turvallisuustilanteissa.

Kriittisten toimialojen tieto- ja viestintätekniikan kyberturvallisuudella ja toimitusketjujen turvallisuudella on vaikutuksia myös puolustus- ja sotilasinfrastruktuurin turvallisuuteen. NIS2:n sovellusalueeseen liittyvät muutokset ovat sääntelyn yksinkertaistamisen lähtökohdista perusteltuja, mutta samalla toimijarajan nostamisella myös maanpuolustukselle keskeisiä kansallisia siviilikomponentin toimijoita jäisi nykyistä laajemmin kynnyksien alapuolelle. Näiden toimijoiden osalta tulee jatkossa erilaisin kansallisin toimin varmistaa minimivaatimustason täyttyminen. Samalla tulee arvioida esitettyjen muutosten vaikutusta kaksoiskäyttöinfrastruktuurin omistajiin ja operoiviin tahoihin.

Euroopan kyberturvallisuusvirasto ENISA:n tehtävien ja resurssien osalta tulee huomioida tarve ENISA:n nykyistä tiiviimmälle ja systemaattisemmalle yhteistyölle niin EU:n kuin Naton kyberpuolustusorganisaatioiden kanssa. Tällä hetkellä toiminnassa on niin toimivallallisia kuin prosessillisia, toimintakulttuurillisia ja teknisiä rajoitteita. Yleisesti siviili-sotilasyhteistyö ja sen mahdollistaminen alkaen tiedonvaihdesta tulisi olla integraalinen osa myös EU:n kyberturvallisuuskäytäntöä. Esitys ENISA:n päivitetystä mandaatista ei ole tällä hetkellä riittävän kunnianhimoinen tältä osin. Käytännössä siviili-sotilasyhteistyön tulisi olla osa ENISA:n säädettyä normaalia tehtäväkenttää ja siten mahdollistaa ENISA:lle sekä tiedonvaihto että operatiivinen yhteistyö kyberpuolustus-toimijoiden kanssa. Tämä myös pienentää mahdollisten erillisten kaksoissuorituskykyjen luomisen tarvetta EU:n siviili- ja sotilasvirastoille ja auttaa siten hallitsemana muun muassa kustannuksiin ja henkilöstöresursseihin liittyviä ongelmia.

ICT-toimitusketjujen ei-tekniisten kyberturvallisuusriskien hallintatoimien yhdenmukaistaminen EU:ssa on tärkeää myös maanpuolustuksen näkökulmasta, kunhan huomioidaan myös jäsenvaltioiden mahdollisuus asettaa komission esittämiä vaatimuksia tiukempia kriteereitä. Mainittujen NIS2-direktiivin liitteiden I ja II sektoreilla on merkittä-

16.4.2026

RO/ Tuomo Rusila ja Mikko Soikkeli

vissä määrin maanpuolustukselle ja puolustuskyvylle kriittisiä toimijoita ja infrastruktuuria, joiden ICT-toimitusketjujen riskilähtöisten toimien velvoittaminen parantaa lopulta myös sotilaallista operaatiovarmuutta. Maanpuolustuksen näkökulmasta riskiperusteiden lähestymistavan tulee olla lähtökohdiltaan uhkaperusteista. Tällöin esimerkiksi niin kutsutun savuavan aseiden mahdollinen edellyttäminen riskiarvioinnin kriteerinä ei edistäisi ICT-toimitusketjujen turvallisuutta aiotussa laajuudessa huomioiden eri turvallisuustilanteiden vaatimukset. Tällaista kriteeriä ei nyt esitetty, mutta jatkovalmistelussa tulee varmistaa aidon riskilähtöisen ja uhkaperusteinen arvioinnin säilyminen.

ICT-toimitusketjujen turvallisuuden hallintatoimenpiteiden osalta valvovien viranomaisien tiedonsaantioikeuksien lisäksi tulee varmistaa, että näillä viranomaisilla on myös oikeus luovuttaa tietoja muun muassa turvallisuusviranomaisille näiden uhka- ja riskiarviointien laatimisen sekä toimitusketjuihin liittyvien uhkien jatkuvan arvioinnin mahdollistamiseksi. Samalla valvovien viranomaisten tulee saada hyödyntää näiden ei-valvovien viranomaisten tuottamia arvioita ilman että se on ristiriidassa esitetyn itseenäisen roolin tai ulkoisista vaikutteista riippumattomuuden periaatteen kanssa. Tiedonluovutus oikeudella sekä ei-valvovien viranomaisten hyödyntämisellä riskiarvioinnissa on keskeinen merkitys kansallisesti niin laaja-alaisen viranomaisyhteistyön mahdollistamisessa kuin resurssien tehokkaan käytön näkökulmasta.

Esitetty sertifiointijärjestelmien kehittäminen tukee myös siviili- ja kaksoiskäyttökäytännön turvallista hyödyntämistä sotilaskäytössä. Lisäksi sertifiointijärjestelmiä voidaan soveltaa myös sotilasjärjestelmissä yleisenä viitekehyksenä näin lisäten muun muassa yhteensopivuutta siviilijärjestelmien kanssa. Kansallisten sertifiointijärjestelmien poistamisessa on huomioitava, että niiden ylläpitokyky tulee säilyttää, jos niillä on erityistä merkitystä maanpuolustukselle ja jos EU:n yhteinen sertifiointijärjestelmä ei kykene niitä maanpuolustuksen näkökulmasta korvaamaan. Kansallisten kyberturvallisuussertifiointien viranomaisten luominen edellyttää resursseja, mikä on samalla keskeinen osa koko sertifiointijärjestelmän uskottavuutta.

NIS2-muutosdirektiivin kansallisessa implementoinnissa tulee arvioida ja toteuttaa myös kansalliset laajennukset asettamalla vastaavat minimitaso vaatimukset muun muassa puolustus- ja turvallisuussektorille sekä määrittää tälle sektorille sekä valvova viranomainen että mahdolliset muut kyberturvallisuuslain viranomastehtävät ja näiden toimivalta. Tarve tälle tunnistettiin jo kyberturvallisuuslain valmistelussa, mutta muutoista ei vielä silloin toimeenpantu. Toimenpide on osa Puolustushallinnon roolin selkeyttämistä kyberturvallisuudessa, Suomen kyberturvallisuusstrategian toimeenpanoa sekä valtioneuvoston vuoden 2024 puolustusselonteon mukaista toimenpidettä parantaa esimerkiksi puolustusteollisuuden suojaa cyberuhkilta.

Liitteet

Jakelu

Tiedoksi PLM Kansliapäällikkö
PLM RO OSPÄÄL
PLM erityisavustajat
PLM sotilasneuvonantaja